

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 55/2021
10.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Данијела Стојановић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, Први основни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво Београд, ради дуга, одлучујући о сукобу надлежности између Вишег суда у Београду и Апелационог суда у Београду, у седници одржаној 10.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 2700/18 од 01.11.2018. године, стварно је надлежан Виши суд у Београду.

Образложење

Виши суд у Београду се решењем Гж 3393/19 од 13.08.2020. године огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалби туженог, изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 2700/18 од 01.11.2018. године и уступио предмет Апелационом суду у Београду као стварно и месно надлежном суду.

Апелациони суд у Београду није прихватио надлежност за одлучивање о изјављеној жалби, па је уз допис Гж 5949/20 од 15.01.2021. године, предмет доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући негативни сукоб надлежности на основу члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за одлучивање о жалби изјављеној против првостепене пресуде, стварно надлежан Виши суд у Београду.

По члану 468. став 1. ЗПП спорови мале вредности, у смислу одредаба ове главе (поступак у споровима мале вредности) јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Ако тужилац до закључења главне расправе која се води у складу са одредбама овог закона о општем парничном поступку смањи тужбени захтев тако да више не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије, даљи поступак се спроводи у складу са одредбама овог закона о поступку у споровима мале вредности (члан 476. став 2.).

Према одредби члана 28. наведеног закона, ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Према стању у предмету, тужилац је поднео тужбу 13.12.2012. године ради исплате новчаног потраживања у износу од 346.850,00 динара са законском затезном каматом. У току парнице тужилац је смањео тужбени захтев јер је главни дуг делимично исплаћен после подношења тужбе. Побујаном пресудом Првог основног суда у Београду П 2700/18 од 01.11.2018. године одлучено је о тужбеном захтеву за исплату главног дуга у укупном износу од 20.600,00 динара са законском затезном каматом и захтеву за исплату законске затезне камате на износе главног дуга који су плаћени у току парнице и у том делу тужилац смањео тужбени захтев. Како се у конкретном случају тужбени захтев односи на новчани износ од 20.600,00 динара, а захтев за исплату законске затезне камате истакнут у тужби као захтев за споредно тражење није меродаван за вредност предмета спора, у таквој ситуацији сходно члану 28. став 1. ЗПП, вредност предмета спора главног захтева очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па је првостепена пресуда донета у спору мале вредности.

Имајући у виду наведено, за одлучивање о жалби надлежан је Виши суд у Београду према члану 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова, којим је прописано да виши суд у другом степену одлучује о жалбама на пресуде основних судова у споровима мале вредности, а не Апелациони суд који према члану 24. став 1. тачка 3. тог закона одлучује о жалбама на пресуде основних судова у грађанско-правним споровима, ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд.

Из наведених разлога на основу члана 22. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић